

Så uanset om man kan lide det eller ej, er EU efter vores opfattelse – og jeg tror også efter mange danskeres opfattelse – inde på et spor, der ikke duer, og at vi på sigt bliver nødt til at være langt mere kritiske over for det spor, også fra dansk side.

Derfor står Danmark i en national diskussion i øjeblikket om, hvem vi i fremtiden vil alliere os med for at få opfyldt de sikkerhedspolitiske krav, som vi har behov for som nation, men også som danskerne ønsker at de politikere, der sidder herinde i Folketinget, reelt forholder sig til.

Derfor har det været vigtigt at finde ud af, i hvilken retning regeringens planer går, og jeg må indrømme, at de går ikke særlig langt. De går kun til at lægge sig ned på maven over for EU's planer på det her område. Vi har ikke nogen protester overhovedet.

Den levende debat, der er i Storbritannien og USA, som er vores vigtigste allierede i NATO-samarbejdet, er man fuldstændig ligeglad med herinde. Det er fuldstændig ligegyldigt. Det har ingenting på sig. Det er en fejlslagen slutning, det er en fejlslutning overhovedet at rejse debatten.

Så man er noget forvirret efter at have fulgt debatten i de britiske aviser, blandt amerikanske politikere, når man herinde bare er fuldstændig ligeglad med, hvad der foregår. Men jeg tror, det kommer til at ændre sig. Jeg tror, man bliver nødt til også fra Venstres og De Konservatives side, som gerne vil have regeringsmagten, på et tidspunkt at overveje, om det nu er den rigtige vej, man går.

Vil Danmark følge Norge og Island og søge at fastholde den stærke sikkerhedspolitiske alliance, vi har med USA? Det mener jeg man skal gøre. Jeg mener, man skal være sammen med Norge og Island, som har problemer, fordi det er EU-toget, der kører på forsvarsområdet. Jeg mener, man skal være sammen med dem i NATO-samarbejdet og trække på den hammel, som de også trækker på. For os er det vigtigt, at Frankrig ikke vinder magten over EU's styrke.

Vi vil dét i Dansk Folkeparti, at vi vil bevare NATO som en ledende rolle i forsvarssamarbejdet, og vi mener altså, at Folketinget bliver nødt til på et senere tidspunkt at tage yderligere debatter om det her. Sagen er så vigtig for Dan-

mark og for danskerne, at vi må og skal fastholde NATO i en fremtrædende rolle i forsvarspolitikken.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Blot for at sige til hr. Skaarup, at han tog ganske fejl, når han her påstod, at det var en interessant debat. Men det vil en forespørger vel altid hævde for at retfærdiggøre sin ikke særlig rimelige forespørgsel.

Det eneste interessante for dem, der har måttet følge med her på Slotsholmen eller ude i landet, er, at det nu om få sekunder på ny vil vise sig, at Dansk Folkeparti står helt alene, mutters alene.

Men det kan da ikke være særlig interessant for hr. Skaarup, og det er det altså heller ikke for os andre. Overflødig debat, spild af tid – tak for det.

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg kan konstatere, at hr. Arne Melchior og CD er fuldstændig ligeglade med, hvad Bushadministrationen mener, hvad den demokratiske vicepræsidentkandidat, Joseph Liebermann, mener, hvad Henry Kissinger mener, hvad Donald Rumsfeld, som er USA's forsvarsminister, mener. Det er helt ligegyldigt, at de ønsker, at EU ikke skal danne en uafhængig styrke af NATO. Fuldstændig ligegyldigt. Det behøver vi slet ikke debattere herinde i Folketinget. Lad bare EU-toget køre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Forslag til vedtagelse nr. V 102 af Peter Skaarup (DF), (se foran) forkastedes, idet 7 (DF og Thorkild B. Fransgaard (UP)) stemte for, 92 (S, V, KF, SF, CD, RV, EL og KRF) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.